

1	2	3	4
20	ex 8703	Pojazdy samochodowe i inne pojazdy mechaniczne przeznaczone zasadniczo do przewozu osób (inne niż objęte pozycją 8702), łącznie z samochodami osobowo-towarowymi (kombi) oraz samochodami wyścigowymi, których wartość celna jest wyższa od równowartości 8.000 ECU	15
21	ex 8903	Jachty i inne jednostki pływające wypoczynkowe lub sportowe, których wartość celna jest wyższa od równowartości 2.400 ECU	25
22	ex 9304 00 00	Broń gazowa	25
23	ex 9504 40 00	Karty do gry, z wyłączeniem kart do gry dla dzieci	30
24	ex 9504		
	ex 8479 89 80	Urządzenia do prowadzenia gier losowych i zakładów wzajemnych: 1) rulety wraz ze stołami do rulety 2) automaty hazardowe 3) stoły do gry w karty 4) maszyny i urządzenia losujące 5) elektroniczne maszyny i urządzenia do gry	20 20 20 20 20
25	ex 9605 00 00	Zestawy zawierające preparaty do upiększania i makijażu oraz preparaty do pielęgnacji skóry	25
26		Pozostałe towary nie wymienione w poz. 1—25	wolne od podatku

Objaśnienia:

ex — zamieszczony przy kodzie CN oznacza, że stawka podatku akcyzowego jest ustalana tylko dla niektórych towarów objętych danym kodem, określonych w rubryce 3

*) — określonej w art. 15 ust. 4 ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50 i Nr 28, poz. 127).

175**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW**

z dnia 12 maja 1993 r.

w sprawie opodatkowania podatkiem od towarów i usług eksportu i importu niektórych usług.

Na podstawie art. 6 ust. 10 pkt 2, art. 39 ust. 2 i art. 50 w związku z art. 27 ust. 4 ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50 i Nr 28, poz. 127) oraz art. 9 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268, z 1985 r. Nr 12, poz. 50, z 1988 r. Nr 41, poz. 325, z 1989 r. Nr 4, poz. 23, Nr 33, poz. 176, Nr 35, poz. 192 i Nr 74, poz. 443, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, z 1991 r. Nr 100, poz. 442 i Nr 110, poz. 475, z 1992 r. Nr 21, poz. 86 i Nr 53, poz. 251 oraz z 1993 r. Nr 28, poz. 127) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Do usług transportu międzynarodowego, o których mowa w art. 39 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50 i Nr 28, poz. 127), zwanej dalej ustawą, zalicza się przewóz lub inny sposób przemieszczania osób i towarów przez granicę Rzeczypospolitej Polskiej:

- 1) z miejsca wyjazdu (nadania) w Polsce do miejsca przyjazdu (przeznaczenia) za granicą,
- 2) z miejsca wyjazdu (nadania) za granicą do miejsca przyjazdu (przeznaczenia) w Polsce,
- 3) z miejsca wyjazdu (nadania) za granicą do miejsca przyjazdu (przeznaczenia) za granicą przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (transzyt).

2. Nie stanowi usługi, o której mowa w ust. 1, przewóz osób lub towarów w przypadku, gdy miejsce wyjazdu (nadania) i miejsce przyjazdu (przeznaczenia) tych osób lub towarów znajduje się w Polsce, a przewóz za granicę ma wyłącznie charakter transzytu.

3. Usługami transportu międzynarodowego są również wykonywane w kraju usługi pośrednictwa, rzeczoznawstwa i spedycji międzynarodowej, związane z usługami transportu międzynarodowego.

§ 2. 1. Za eksport usług uznaje się następujące rodzaje usług transportu międzynarodowego:

- 1) usługi, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 1 i 3, polegające na przewozie towarów przez krajowego przewoźnika kolejowego, morskiego, uprawnionego przewoźnika drogowego oraz przewoźnika żeglugi śródlądowej, na podstawie dokumentów wymienionych w § 5 ust. 1 pkt 1,
- 2) usługi, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 1, polegające na przewozie towarów przez eksportera przy użyciu własnego środka transportowego,
- 3) usługi, o których mowa w § 1 ust. 1, polegające na przewozie przez przewoźnika powietrznego:
 - a) towarów — na podstawie dokumentów wymienionych w § 5 ust. 1 pkt 1,
 - b) osób — na podstawie dokumentów wymienionych w § 5 ust. 1 pkt 3,
- 4) usługi, o których mowa w § 1 ust. 1, polegające na tłoczeniu ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego rurociągami,
- 5) usługi, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 2, polegające na przewozie towarów przez przewoźników wymienionych w pkt 1 na zlecenie osoby zagranicznej w rozumieniu prawa dewizowego, nie będącej podatnikiem podatku od towarów i usług.

2. Przepis ust. 1 pkt 3 lit. b) stosuje się do przewoźników zagranicznych pod warunkiem wzajemności.

§ 3. Usługi międzynarodowego transportu osób są usługami eksportowymi:

- 1) w całości, jeżeli są wykonywane przez przewoźnika powietrznego i kolejowego,
- 2) w całości, jeżeli przewozy wykonywane są na zlecenie osoby zagranicznej w rozumieniu przepisów prawa dewizowego, nie będącej podatnikiem podatku od towarów i usług.
- 3) w pozostałych przypadkach, w części, w jakiej zostały wykonane poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 4. 1. Opodatkowaniu podatkiem według stawki 0% podlegają:

- 1) usługi świadczone przez Przedsiębiorstwo Państwowe Polskie Koleje Państwowe na rzecz zarządów kolei z siedzibą za granicą oraz wynajem tym zarządom infrastruktury przy wykonywaniu transportu międzynarodowego,
- 2) usługi w zakresie kontroli i nadzoru ruchu lotniczego świadczone na rzecz przewoźników powietrznych oraz innych podmiotów wykonujących rejsy przez granicę Rzeczypospolitej Polskiej,
- 3) usługi związane z obsługą startu, lądowania, parkowania, obsługą pasażerów i ładunków oraz inne usługi świadczone na rzecz przewoźników powietrznych oraz innych podmiotów wykonujących rejsy przez granicę Rzeczypospolitej Polskiej,
- 4) usługi świadczone na obszarze polskich portów morskich, związane z transportem międzynarodowym, polegające na obsłudze lądowych i morskich środków transportu oraz na kompleksowej obsłudze ładunków i pasażerów w tych portach,
- 5) usługi ratownictwa morskiego, nadzoru nad bezpieczeństwem żeglugi morskiej i śródlądowej oraz usługi związane z ochroną środowiska morskiego i utrzymaniem akwenów portowych i torów podejściowych,
- 6) najem (czarter) statków powietrznych, morskich i żeglugi śródlądowej oraz najem wyposażenia tych statków w związku z transportem międzynarodowym,
- 7) usługi związane z obsługą statków, kutrów oraz łodzi morskich należących do armatorów rybołówstwa morskiego, z wyjątkiem usług świadczonych na cele osobiste załogi,
- 8) usługi polegające na remoncie, przebudowie lub konserwacji statków, kutrów i łodzi morskich, o których mowa w pkt 6 i 7, oraz ich części składowych,
- 9) usługi pośrednictwa związane z podejmowaniem zatrudnienia przez obywateli polskich za granicą,
- 10) usługi polegające na wykonywaniu czynności bezpośrednio związanych z organizacją eksportu towarów, a w szczególności wystawianiu dokumentów spedytorskich, konosamentów, organizacji odpraw celnych i wypełnianiu dokumentów celnych,
- 11) usługi, o których mowa w ust. 1 pkt 3, związane z usługami transportu międzynarodowego, określonymi w § 2 ust. 1 i w § 3.

2. Opodatkowanie stawką 0% czynności, o których mowa w ust. 1, jest uzależnione od prowadzenia przez podatnika dokumentacji, z której jednoznacznie wynika, że

czynności te zostały wykonane przy zachowaniu warunków określonych w tym przepisie.

§ 5. 1. Dokumentami stanowiącymi dowód świadczenia usług, o których mowa w § 1 ust. 3 i w § 2, są:

- 1) dla transportu towarów przez przewoźnika lub spedytora — list przewozowy lub dokument spedytorski (kolejowy, lotniczy, samochodowy, konosament morski, konosament żeglugi śródlądowej), stosowany wyłącznie w komunikacji międzynarodowej, lub inny dokument, z którego jednoznacznie wynika, że przewóz odbywa się między miejscem nadania i miejscem przeznaczenia, położonymi w różnych państwach, oraz faktura wystawiona przez przewoźnika (spedytora),
- 2) dla transportu towarów przez eksportera — dowód wywozu towarów,
- 3) dla transportu osób, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 3 lit. b) — międzynarodowy bilet lotniczy wystawiony przez uprawnionego przewoźnika na określoną trasę przewozu dla konkretnego pasażera,
- 4) dla transportu rurociągami — protokół zdawczo-odbiorczy, podpisany przez kontrahentów.

2. Dokument, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, powinien zawierać co najmniej:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres siedziby lub miejsca zamieszkania eksportera towarów,
- 2) określenie towarów i ich ilości,
- 3) potwierdzenie wywozu przez urząd celny.

§ 6. 1. Ustala się zryczałtowany podatek od towarów i usług od okazjonalnych przewozów osób autobusami zarejestrowanymi za granicą.

2. Obowiązek podatkowy powstaje z chwilą przekroczenia granicy Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Ustala się zryczałtowaną stawkę podatku w wysokości 70 tys. zł od osoby.

4. Przewoźnik składa deklarację według ustalonego wzoru w dwóch egzemplarzach urzędowi celnemu dokonującemu odprawy celnej. Jeden egzemplarz deklaracji wraz z potwierdzeniem opłacenia podatku zwracany jest przewoźnikowi, który obowiązany jest zachować ten dokument do momentu wyjazdu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

5. Urząd celny obowiązany jest do poboru zryczałtowanego podatku oraz do jego wpłaty na rachunek urzędu skarbowego właściwego ze względu na siedzibę urzędu celnego, za okresy pięciodniowe, w terminie 3 dni po upływie każdego okresu.

§ 7. 1. Za usługi zagranicznej turystyki przyjazdowej, o których mowa w art. 39 ust. 1 pkt 2 ustawy, uznaje się usługi świadczone przez podatników na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na rzecz oraz zlecenie osoby zagranicznej w rozumieniu prawa dewizowego, nie będącej podatnikiem podatku od towarów i usług.

2. Turystyka ma charakter zorganizowany, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:

- 1) usługa dotyczy jednorazowo grupy wynoszącej co najmniej 10 osób,
- 2) realizacja usługi obejmuje również usługę uprawnionego przewodnika lub pilota,
- 3) przekazano zaliczkę w wysokości wynoszącej co najmniej 30% ceny zleczonej usługi.

3. Dokumentem będącym dowodem świadczenia usług wymienionych w ust. 2 jest łączna faktura wystawiona przez podatnika w walucie obcej osobie zagranicznej, o której mowa w ust. 1, oraz dowód zapłaty.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 5 lipca 1993 r.

Minister Finansów: *J. Osiatyński*

176

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 12 maja 1993 r.

w sprawie podatku od towarów i usług.

Na podstawie art. 21 ust. 9 pkt 1, art. 23 pkt 2, art. 24 ust. 2, art. 32 ust. 5, art. 39 ust. 2 oraz art. 50 ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50 i Nr 28, poz. 127) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) przypadki traktowania na równi z zakupem przyjęcia przez podatnika w odpłatne użytkowanie środków trwałych należących do osób trzecich, a także zasady zwrotu różnicy podatku z tego tytułu,
- 2) przypadki i warunki zwrotu podatku naliczonego przy nabyciu towarów zaliczonych do środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podlegających amortyzacji, służących całkowicie lub częściowo czynnościom zwolnionym od podatku,
- 3) warunki i tryb wypłaty zaliczek, o których mowa w art. 24 ust. 1 ustawy, oraz przypadki zwrotu zaliczek wraz z oprocentowaniem,
- 4) zasady wystawiania i przechowywania rachunków (faktur), w tym także rachunków uproszczonych,
- 5) zakres niektórych usług wymienionych w art. 39 ust. 1 ustawy, których świadczenie traktuje się na równi z eksportem usług,
- 6) listę towarów i usług, do których sprzedaży lub świadczenia w kraju stosuje się stawkę 0%, oraz przypadki, gdy sprzedaż towarów do wolnych obszarów celnych jest traktowana na równi z eksportem.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie — rozumie się przez to ustawę z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50 i Nr 28, poz. 127),
- 2) podatku — rozumie się przez to podatek od towarów i usług,
- 3) podatku naliczonym — rozumie się przez to sumę kwot podatku określonych w rachunkach (fakturach) stwierdzających nabycie towarów lub usług, z uwzględnieniem rabatów określonych w art. 15 ust. 2 ustawy, a w przypadku importu — sumę kwot podatku wynikających z dokumentów odprawy celnej,
- 4) podatniku — rozumie się przez to podatnika podatku od towarów i usług,
- 5) podmiotach — rozumie się przez to osoby prawne, jednostki organizacyjne nie mające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne,

- 6) zakupach inwestycyjnych — rozumie się przez to zakupy towarów lub usług zaliczonych na podstawie odrębnych przepisów do środków trwałych i wartości niematerialnych lub prawnych,
- 7) numerze identyfikacyjnym — rozumie się przez to numer nadawany podatnikom zarejestrowanym na podstawie art. 9 ust. 2 i art. 46 ust. 2 ustawy,
- 8) numerze tymczasowym — rozumie się przez to numer REGON lub PESEL, używane tymczasowo zamiast numeru identyfikacyjnego zgodnie z art. 9 ust. 11 pkt 2 ustawy,
- 9) fakturze — rozumie się przez to rachunek (fakturę) określony w art. 32 ust. 1 ustawy,
- 10) sprzedaży — rozumie się przez to czynności określone w art. 2 ust. 1—3 ustawy, z wyjątkiem importu towarów,
- 11) sprzedawcy — rozumie się przez to podatnika dokonującego sprzedaży,
- 12) nabywcy — rozumie się przez to podmioty, na których rzecz dokonywana jest sprzedaż,
- 13) zarejestrowanym podatniku — rozumie się przez to podatnika zarejestrowanego na podstawie art. 9 oraz art. 46 ustawy.

Rozdział 2

Przyjęcie środków trwałych w odpłatne użytkowanie

§ 3. Na równi z zakupem środków trwałych traktuje się przyjęcie ich w odpłatne użytkowanie przez podatników, jeżeli zgodnie z odrębnymi przepisami, wydanymi na podstawie art. 14 ust. 5 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. Nr 80, poz. 350 i Nr 100, poz. 442, z 1992 r. Nr 21, poz. 86, Nr 68, poz. 341 i Nr 100, poz. 498 oraz z 1993 r. Nr 28, poz. 127) oraz art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych oraz o zmianie niektórych ustaw regulujących zasady opodatkowania (Dz. U. Nr 21, poz. 86, Nr 40, poz. 174, Nr 68, poz. 341 i Nr 100, poz. 498 oraz z 1993 r. Nr 28, poz. 127), środki te zaliczane są do składników majątku użytkownika.

§ 4. 1. W przypadku przyjęcia środków trwałych w odpłatne użytkowanie, o którym mowa w § 3, ustalenie różnicy podatku oraz jej zwrot następują według zasad przewidzianych w ustawie dla nabycia takich środków na podstawie umowy sprzedaży.

2. Do rozliczenia, o którym mowa w art. 21 ust. 6 ustawy, podatnik dołącza odpis umowy, na której podstawie przyjął środki trwałe w odpłatne użytkowanie.